

Zampara Zımpara

– ERHAN TIĞLI · 04 Mayıs 2025

O gün içerde yalnızdım. Kapıdan ahu gibi bir turist kız girdi. Gözlerimin içine bakarak:”Zampara var mı?” diye sordu. Heyecanlandım. “Var tabii” diye göz kırptım. “Yalnız biraz bekle. Ortalık tenhalaşsın. Kahve, çay ismarlayayım sana.”

“Olmaz!” diye itiraz etti turistik piliç. “Ben istemez çay, kahve. Ben ister zampara!”

“Kızın iştahı kabarmış. Sabredemeyecek anlaşılın. Biraz daha beklersem elden kaçırırım yavruyu. Bu vatan görevini yapacak tonla Türk erkeği bulunur. Ben de ağzımı havaya açarım” diye düşündüm, kızı kolundan tutup arka odaya götürdüm. “Gel vereyim sana zamparayı” dedim, saçlarını okşadım. Usta gelmeden işi bitirmek amacıyla hatunu soymaya çalıştım. Bir yandan da kendim soyunuyor, “Memleketine geri dönünce burayı tarif et arkadaşlarına. Onları da memnun ederim vallahi. Hadi çabuk ol güzelim” diyordum.

Tam arkasına dolanıp iki puan alıyordum ki, bağırp çağırmaya, çığlık atmaya başladı bizimki. Önce zevkten sandım ama içeriye bekçi polis damlayınca uyandım. Meğerse zampara değil, zımpara istiyormuş matmazel. Karakolda tercüman böyle söyledi.

Gene de içimde bir ukde kaldı gazeteci bey. Kız iltifat, okşama falan bekledi benden. Dilini bilmediğim için ve de çoktandır kadınsız kaldığımdan ve de ustam geliverir diye acele ettim. Aç kurtlar gibi saldırdım üzerine. Biraz sonra mahkemem var. Bu işi turistik hizmet amacıyla yaptığımı duyunca bakalım affedecek mi beni yargıç bey?

Hele bir dışarı çıkayım. İlk işim yabancı dil öğrenmek olacak. Göstereceğim zamparalık nasıl olurmuş bütün turist kızlara.

Erhan Tıgılı

2